

[Jefsen Christensen.]

steren glemmer sikkert i den Forbindelse, at der er betydeligt større Fradrag for Bygningsværdi i de smaa Ejendomme end i de store; der er et forholdsvist meget større Fradrag i de smaa Indkomster paa Grund af Børnetal og meget andet, end der er i de store Indtægter. Jeg tror ikke, at det for noget Husmandsbrug i de sønderjyske Landsdele vil stille sig saaledes i Øjeblikket, at der ikke vil blive en større Byrde at bære ved en Omlægning fra den Amtsbeskatning, vi har, til den, Ministeren foreslaar.

Den højtærede Indenrigsminister taler om, at den gældende Amtsskatteordning vil svække Lysten til at bosætte sig i de sønderjyske Landsdele, og samtidig søger han at reducere den Del af Amtsskatten, der hviler paa Indkomsten. Dette rimer jo ikke helt sammen, for jeg tror ikke, at nogen i særlig Grad har overvejet eller overvejer, hvordan Indkomstskatten er i den Kommune, man agter at bosætte sig i, naar man søger til de sønderjyske Landsdele. Naturligvis har den højtærede Indenrigsminister Ret i, at Statsemedsmændene udnævnes, men de søger vel Embedet, før de udnævnes, og de Lærere, der udnævnes, søger vel ogsaa Embederne, før de udnævnes. Det eneste, jeg har set med Hensyn til Folkeskolen, er, at en enkelt Lærer engang har kritiseret, at Lærerne skulde deltage i Amtsbeskatningen i Sønderjylland, men jeg har aldrig som Medlem af Skoledirektionen mærket noget til, at dette har afskrækket Folk fra at søge Embeder, selv om det altsaa ikke er Statsemeder, det her drejer sig om. Den Argumentation, at Ministerens Forslag om at fjerne den Amtsbeskatning, vi har i Øjeblikket, skulde være fremsat af Omsorg for at give Folk Lyst til at bosætte sig i de sønderjyske Landsdele, kan jeg ikke helt tage for gode Varer; det ligger vel snarere saadan, at Indenrigsministeren paa Forhaand har været indstillet paa at faa en Beskatning til Amtet, der var i Overensstemmelse med hans principielle Stilling til Spørgsmaalet.

Jeg gentager — det kan ogsaa gælde som Svar til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Jørgen Møller) —, at det, som vil blive Følgen af en Omlægning som den foreslaaede, er, at Ejendomsbesiddere, der hidtil ingen Indkomst har haft, kommer til at betale en højere Skat til Amtet end hidtil. Hvordan man end vender og drejer det, vil det blive saaledes, at naar man aflaster nogle Skatteydere for Skat, maa Skatten forøges for andre. Nu ved jeg

meget vel, at den højtærede Indenrigsminister hævder, at jeg ikke regner med den Lettelse, som de sønderjyske Landsdele faar i Almindelighed gennem Udligningsforslaget. Dertil vil jeg imidlertid sige, at den Lettelse, der i saa Fald vil blive de sønderjyske Landsdele til Del, erkender jeg, at jeg ikke har Overblik over, men denne Lettelse vilde man vel kunne gennemføre uden at opretholde 2det Afsnit af den omtalte Paragraf.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det, jeg antydede i Udvalget, var, at hvis man fra sønderjysk Side nærrede et særligt Ønske derom, var jeg for min Del villig til at gaa med til, at Overgangen fandt Sted over en længere Aarrække. Jeg ønskede det ikke og ønsker det ikke, men hvis det var noget, man lagde særlig Vægt paa fra sønderjysk Side, vilde jeg ikke modsætte mig det, thi Endemaålet vilde jo alligevel naas.

Det overrasker mig, at det ærede Medlem (Jefsen Christensen) virkelig vil hævde, at det ingen skadelige Virkninger har for de sønderjyske Amter, at de maa have henimod en dobbelt saa høj Ligningsprocent som de andre Amter; jeg tror ikke, det ærede Medlem vilde hævde noget saadant, hvis det drejede sig om andre Steder i Landet.

Til det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (K. Pedersen) skal jeg sige, at nu maa man ikke blande Tingene sammen, Problemerne maa holdes rene. Det ærede Medlem brugte i sine første Bemærkninger de voldsomste Udtalelser om de administrative Vanskeligheder og Besværigheder ved at gennemføre Lovforslaget, hvorefter det ærede Medlem har sagt om Venstres Forslag, ved hvilket Vanskelighederne aldrig kan blive mindre, men kun større, at det skal nok kunne klares paa udmærket Maade. Saa er det, jeg siger, at saa kan vi sikkert være enige om, at de kommunale Raad nok kommer over de Vanskeligheder, der bliver. At det ærede Medlem mener, at hans Forslag vil bringe bedre Forhold end mit, er der ikke noget at sige til, men givet er det i hvert Tilfælde, at det aldrig vilde kunne gennemføres paa een Gang. Det maatte ogsaa gennemføres gradvis eller vente til det følgende Aar igen — det er aldeles givet. At det ærede Medlem lod sig henrive til at bruge det Udtryk, at mit Forslag ingen Virkning vil faa, vil jeg undskylde med, at det blev fremsat i en Hurtighed. Det kan sikkert ikke være Formanden for De samvirkende Sogneraadforeningers Mening.